

بیابان

بخوان و حفظ کن

ز رحمت، ^{مهربانی} یک نظر در کار ما کن ^{نَظَاه}
دعای بندهی خود، ^{قبول شده} مستجاب آر ^{محافظة کن}
ز کثر گفتن، ^{فطرا} زبانم در امان دار
صفات ذات تو بر ^{ویژگی های وجود} لفظ ^{تلقیم} رانم
به حال ^{خودت} بندگان ^{بینا} خویش ناظر
زبان در ^{بیان} شرح ذکر ^{باز می کنند}ت می کشایم
از آن رو در ^{تلبه ها} پناهت می پناهیم ^{تسبیح}

خدایا ^{بخشش}، فضل خود را یار ما کن
خدایا در زبان من، ^{درستی} صواب آر ^{بیار}
مرا در حضرت خود، ^{تذکره} کامران دار ^{پیرز}
مرا توفیق ده تا ^{سجادت} حمد خوانم ^{ستایش}
خداوندا، تویی حامی و ^{حایت کننده} حاضر
شنای ذات پاکت ^{وجود} می سترایم ^{می بود}
الها، جز تو، ^{خدایا} ما کس را نخواهیم

الهی نامه، عطار نیشابوری